

AMERIKA

GEORGE R. MOORE †

Op 6 April 1952 overleed op 52-jarige leeftijd de ook in Nederland welbekende Amerikaanse Orthodontist George R. Moore. Hij was hoogleraar aan de Universiteit van Michigan; daarnaast bekleedde hij tal van functies zowel in Amerikaanse als in internationale beroepsorganisaties, waaronder de „American Association of orthodontics”, de „International Association of Dental Research” en de „Fédération Dentaire Internationale”.

Zijn bezoek aan Nederland in 1948 ligt nog vers in het geheugen. In het kader van de „Ivory Cross Expedition 1948” werden destijds door hem een aantal voordrachten gehouden, waarvan een uitgebreid verslag van de hand van collega P. O f f e r m a n s in dit tijdschrift verscheen. (T. v. T. 55 : 389, 1948). De tandheelkunde en in het bijzonder de orthodontie verliest hiermede op zo jonge leeftijd een van haar eminente dienaren.

 EEN WAARSCHUWING TEGEN FLUORIDERING
 VAN DRINKWATER IN AMERIKA

Associated Press meldt dat een commissie van het Huis van Afgevaardigden de steden van de Verenigde Staten heeft gewaarschuwd voorzichtig te zijn met het toevoegen van fluoriden aan drinkwater ter bestrijding van tandcaries.

Deze waarschuwing had de instemming van alle leden dezer speciale „House Committee on Chemicals in Food” onder voorzitterschap van James J. D e l a n e y, New York. Een afzonderlijk rapport van de afgevaardigde A. L. M i l l e r van Nebraska concludeerde zelfs tot onmiddellijk uitstel van de proeven.

Het commissie-rapport eiste openbaarmaking van alle feiten en gelegenheid voor de ingezetenen van elke stad om zelf te bepalen of zij het risico van fluoridering wensten te aanvaarden.

„A sufficient number of unanswered questions concerning the safety of this program exists as to warrant a conservative attitude” zo heet het in het rapport.

De commissie is weinig te spreken over de pro-fluoride groepen wanneer deze beweren dat fluoridering te vergelijken is met de gangbare chlorering van water. Chloor is toegevoegd om kwaadaardige bacillen in het water te vernietigen, terwijl fluoor ten doel heeft een physiologische verandering in het lichaam te weeg te brengen. Gedurende de „hearings” werd vanwege de „United States Public Health Service” betoogd dat een gering kwantum fluoor, ingenomen door kinderen, de tanden tegen bederf zou harden.

De commissie wilde niet ontkennen dat dit bij gebruik van de juiste dosis inderdaad bij kinderen jonger dan acht of negen jaar het geval was.

* * *

Uit dit bericht blijkt wel, dat men in Amerika nog lang niet algemeen van oordeel is dat toevoeging van fluoor aan drinkwater zonder bezwaar kan worden toegepast en dat men in brede kringen de methode nog niet voldoende gefundeerd acht. Ook in de pers komt dit dikwijls tot uiting.

Zo schreef Dr. R o b e r t s S. H a r r i s, een erkende specialist op biochemisch en voedinggebied in de „Springfield Union” op 16 Nov. 1951: „Het is

mijn persoonlijke mening dat fluoor een potentieel giftige stof is en dat wij uiterst voorzichtig moeten zijn het te gebruiken vóór wij over meer feitenmateriaal, zowel in positieve als in negatieve richting kunnen beschikken". En in een brief aan de „New York Times" op 23 Mei 1951 schreef de bekende Dr. V. O. H u r m e, director of Clinical Research of the Forsyth Dental Infirmary for Children: „Als onderzoeker op het gebied der kindertandheelkunde ben ik mij helaas zeer bewust van onze volkomen onwetendheid omtrent de invloed van fluoor op de algemene gezondheid. De tanden van onze kinderen mogen belangrijk zijn, maar zijn zij dat meer dan de inwendige organen van de volwassenen?" (Ook in de „Dental Items of Interest" van Juni 1952 verzet deze bekende clinicus zich tegen de overhaaste fluorisatie van het drinkwater). Helaas kan men ook stemmen in de pers vinden, die, op typisch Amerikaanse wijze er op zinspelen dat de chemische industrie „a finger in the pie" heeft! Zo laten wij hier onvertaald volgen een zinsnede uit de „Chemical Week Magazine", Juli 1951 getiteld: „Water Boom for Fluorides": „Only 1 per cent of the nation's water is now treated; thus the market potential has fluoride chemical makers goggled!"

Wij zouden zo nog wel kunnen doorgaan, maar willen het hier bij laten. Het laatste woord is over dit vraagstuk nog lang niet geschreven en het kan zijn nut hebben enige aandacht te schenken aan de waarschuwende stemmen die ons hierover van verschillende zijden bereiken; ook in ons land. Mt.

VROUWELIJKE TANDARTSEN IN HET LEGER?

Een wetsontwerp is aan de orde, dat de aanstelling van vrouwelijke officieren-tandarts bij de gewapende macht mogelijk moet maken. Hierdoor wil men tegemoet komen aan het bestaande tekort. Het komende jaar alleen zal men behoefte hebben aan 4000 tandartsen voor uitbreiding van de dienst en aflossing.

CANADA

GOUDEN JUBILEUM DER CANADIAN DENTAL ASSOCIATION

Dit jaar herdenkt de „Canadian Dental Association" haar 50-jarig bestaan. Ter gelegenheid van dit gouden jubileum werd een speciale aflevering in „The Journal of the Canadian Dental Association" gewijd aan beschouwingen over het ontstaan en de ontwikkeling van de tandheelkunde in dit uitgestrekte land en in het bijzonder van haar organisatie. In deze 50 jaren nam het aantal tandartsen toe van circa 100 tot 5071, (waarvan slechts 37 vrouwelijke;) een toename die in vergelijking met de bevolkingsaanwas, thans 14 millioen, veel te gering wordt geacht. Dit betekent een frequentie van 1 tandarts per 2740 zielen, terwijl de praktijken vooral in de grote steden zijn geconcentreerd. Sociaal-hygiënisch gezien wordt dit niet ideaal geacht. Via de scholen streeft men ernaar de bevolking tandheelkundig op te voeden! Opmerkelijk is, dat reeds in 1906 het periodieke onderzoek op de scholen gepaard aan een doeltreffende voorlichting tot de desiderata van de beroepsorganisatie behoorde.

Het onderwijs geschiedt aan vijf universiteiten, met in totaal 755 studenten (waaronder 10 vrouwelijke) verdeeld over vier studie jaren. De onderwijsstaven tellen in totaal 55 leden, waarvan er 30 in een half-time verband werkzaam zijn. De frequentie is dus één docent op ongeveer 20 studenten. Men kent de numerus clausus: „Dental nurses" en „Dental Hygienists" worden aan sommige scholen eveneens opgeleid. Met kracht streeft men ernaar het wetenschappelijk onderzoek te stimuleren door toelagen aan toekomstige research werkers, door het be-

schikbaar stellen van faciliteiten aan de universiteiten en door het „National Research Council”, dat financiële steun verleent aan onderzoekers voor goed-gekeurde projecten.

Sedert het begin van deze eeuw kent de Canadese tandheelkunde reeds specialisatie. Thans vindt men er een 120-tal specialisten in chirurgie, orthodontie, parodontologie en pedodontie.

De Canadese professie kan terugzien op een gezonde ontwikkeling. Het peil op de verschillende gebieden der tandheelkunde is hoog, ondanks de typische moeilijkheden, die onder meer hun ontstaan vinden in het uitgestrekte land met de tweetalige bevolking, waarvan ook haar orgaan blijkt geeft. v. S.

NOORWEGEN

Ten aanzien van de cariesprophylaxe door middel van fluoor is men actief werkzaam. In het bijzonder de locale fluoorapplicatie wordt op grote schaal toegepast zowel voor wetenschappelijke doeleinden als voor massabehandeling. Op de klinieken voor schooltandheelkunde te Oslo wordt deze methode als routine-behandeling in practijk gebracht door mondhygiënist en tandartsassistenten.

Drinkwaterbehandeling met fluoorverbindingen levert hier specifieke bezwaren op. Zo is het waterverbruik in vergelijking met de Verenigde Staten aanmerkelijk lager. In Denemarken constateerde men bijvoorbeeld bij een concentratie van 2,5 mgr per Liter nog geen spoor van gevlekt glazuur. Een experiment wordt thans uitgewerkt. Maar voor het overige neemt men een afwachtende houding aan en bepaalt men zich tot de bestudering van de grote onderzoeken in Amerika. (J. Am. D. Ass. Mei en Juni 1952)

ITALIË

XXVII NATIONAAL CONGRES VAN DE ITALIAANSE TANDARTSEN-ORGANISATIE (A. M. D. I.)

gecombineerd met het Eerste Internationale
Driejaarlijks Congres voor Prothetische Tandheelkunde
op 21—26 October a.s. te Rome

Behandelingspunten der A.M.D.I.:

- 1) Kindertandheelkunde
- 2) De physiologie van het kauwen bij prothesedragers
- 3) Beschadigingen van het weke mondweefsel
- 4) Analgesie en anaesthesie in de tandheelkunde.

Behandelingspunten van het prothese-congres:

- 1) Berichten en mededelingen over prothese in 't algemeen
- 2) Tentoonstelling van prothese-materiaal
- 3) Prothese-demonstratie.

Een bijzondere tentoonstelling: „De ontwikkeling der tandprothese door de eeuwen” wordt in aansluiting aan het congres ingericht. Zij die hiervoor voorwerpen ter beschikking willen stellen worden verzocht zich tot het secretariaat te wenden: Dr. A n d r. R. O v a d i a, Viale Regina Margherita 287⁶. Roma

FRANKRIJK

XXVIes JOURNÉES DENTAIRES DE PARIS

De XXVIes Journées Dentaires de Paris zullen van 26 tot 30 November a.s. gehouden worden in de Ecole Dentaire de Paris.

Voorzitter van het Organisatie Comité is Dr. G é r a r d M a u r e l, terwijl collega L. J. C e c c o n i, 85, Rue de Rivoli, Paris I optreedt als Secretaris-Generaal.

De organisatoren verwachten, dat de Journées dit jaar speciaal van belang zullen zijn omdat er in 1952 geen enkel ander tandheelkundig congres in Parijs zal worden gehouden.

Hollandse collega's, die bereid zijn een voordracht te houden of een demonstratie te geven, worden verzocht zich zo spoedig mogelijk in verbinding te stellen met de Secretaris-Penningmeester van het Nationaal Comité van de F.D.I. voor Holland, collega J. S t o r k, Zandvoortweg 3, Aerdenhout.

S.